

Ryszard Kirkowski

Wielki Wełcz, gm. Grudziądz, woj. toruńskie. Stanowisko 10

Informator Archeologiczny : badania 15, 129-130

1981

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

W pobliżu grobów kultury przeworskiej odkryto szereg słabo czytelnych obiektów /67-70, 73-78/. Z dwoma z nich /67 i 78/ związane były fragmenty ceramiki fazy łódzkiej lub wczesnej kultury łużyckiej. Tak też zakwalifikować należałoby odkryte w ub. roku obiekty, niesłusznie zaliczone do kultury trzcinieckiej.

Badania będą kontynuowane.

ŚLADKÓW GÓRNY, gm. Zgierz
woj. łódzkie

Muzeum Archeologiczne
i Etnograficzne
w Łodzi

Badania prowadziła dr Irena Jadczyk przy współpracy mgr Ewy Hanc-Maik /autorki sprawozdania/. Finansował WKZ w Łodzi. Pierwszy sezon badań. Osada kultury przeworskiej z przełomu środkowego i późnego okresu lateńskiego.

Osada położona jest na piaszczystym wzniesieniu na polu St. Jesionowskiego. Teren jest silnie zniszczony przez aktualnie użytkowaną żwirownię.

Przekopano 162,5 m² odkrywając kilkanaście obiektów o różnym przeznaczeniu. Odkryto 2 chaty mieszkalne, w tym jedną bardzo zniszczoną, dwa dużych rozmiarów paleniska /średnice powyżej 2 m/ zbudowane z glazów narzutowych. Odnaleziono poza tym zarys dwóch prostopadłych względem siebie ścian zagrody plecionkowej oraz liczne dołki o niewiadomym przeznaczeniu. W wypełniskach odkrytych obiektów natrafiono na liczne ułamki ceramiki, polepy i kości zwierzęcych. Pod jedną ze ścian chaty nr 1 znaleziono szkielet psa.

Materiały znajdują się w Muzeum Archeologicznym i Etnograficznym w Łodzi.

Badania będą kontynuowane.

WIELKI WELCZ, gm. Grudziądz
woj. toruńskie
Stanowisko 10

Muzeum w Grudziądzu

Badania prowadził mgr Ryszard Kirkowski. Finansował WKZ w Toruniu. Pierwszy sezon badań. Osada z późnego okresu lateńskiego i wczesnego okresu rzymskiego, z okresu halsztackiego i ślady osadnictwa neolitycznego /kultury pucharów lejkowych/.

Stanowisko położone jest na niskiej terasie nadzalewowej wielkiej doliny Wisły. Stanowisko 10 i sąsiadujące z nim od północy stanowisko 9 /o podobnej chronologii/, tworzą razem kompleks osadniczy o powierzchni około 20 ha.

Badania miały charakter ratowniczy. Łącznie przebadano teren o powierzchni 200 m², rejestrując występowanie dwóch warstw kulturowych i 28 obiektów. Wystąpiły także ślady osadnictwa neolitycznego - kultury pucharów lejkowatych z fazy wióreckiej /100 fragmentów ceramiki/.

1. Warstwa związana z osadnictwem ludności kultury łużyckiej, datowana jest na okres halszacki. Związanych jest z nią 9 obiektów: 2 paleniska i 7 jam o nieokreślonej funkcji. Zawierała liczny materiał ceramiczny - 2.063 fragmenty /40% pozyskanego materiału ceramicznego/.
2. Warstwa datowana na późny okres lateński i wczesny okres rzymski. Zawierała 3.172 fragmenty ceramiki, co stanowi 60% pozyskanego materiału. Wystąpiły także liczne fragmenty polepy z odciskami posłupowymi, liczne przęśliki, w tym jeden kwadratowy oraz srebrny denar Antoninusa Piusa /138-161/. Z warstwą tą związanych jest 19 obiektów: 5 palenisk, 8 pieców do wytopu żelaza, pochówek psa, bruk kolisty o średnicy 50 cm oraz 4 jamy o nieokreślonej funkcji.

Do najciekawszych odkryć tego sezonu należy zaliczyć odsłonięcie 8 pieców do wytopu żelaza. Piece te nie zostały zniszczone współczesną orką, stąd zachowały się resztki glinianych ścian konstrukcji naziemnych. Ściany wewnętrzne były silnie przepalone i pokryte warstwą żużla. Zachowały się fragmenty z otworami powietrznymi oraz "grzybki" do zatykania dysz powietrznych. Kotłinki pieców były kształtu kolistego, w przekroju kwadratowego lub prostokątnego, lekko rozszerzające się przy dnie. Wypełnione były soplami żużla i dużą ilością węgla drzewnych /dużych fragmentów/. Wstępnie datować je możemy na przełom okresu późnolateńskiego i wczesnorzymskiego.

Materiały znajdują się w Muzeum w Grudziądzu.

Badania będą kontynuowane.

WILKOWICE, gm. Wartkowice
woj. sieradzkie
Stanowisko 2

patrz
okres halszacki

WYGODA, gm. Białogard
woj. koszalińskie
Stanowisko 6

Uniwersytet im. Adama
Mickiewicza w Poznaniu
Katedra Archeologii

Badania prowadził mgr Henryk Machajewski. Finansował UJ i UAM. Drugi, po dwuletniej przerwie